فصل ششم – تشکل های کارگری و کار فرمائی

ماده ۱۳۰ – به منظور تبلیغ و گسترش فرهنگ اسلامی و دفاع از دستاوردهای انقلاب اسلامی ودر اجـرای اصـل بیـست و ششم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران کارگران واحدهای تولیدی ، صنعتی ، کشاورزی ، خدماتی و صنفی می تواننـد نسبت به تاسیس انجمن های اسلامی اقدام نمایند .

تبصره ۱– انجمنهای اسلامی می توانند به منظور هماهنگی در انجام وظایف و شیوه هـای تبلیغـی ، نـسبت بـه تاسـیس کانونهای هماهنگی انجمنهای اسلامی در سطح استانها و کانون عالی هماهنگی انجمنهای اسـلامی در کـل کـشور اقـدام نمایند .

تبصره ۲– آئین نامه چگونگی تشکیل ، حدود وظایف و اختیارات و نحوه عملکرد انجمن های اسلامی موضـوع ایـن مـاده باید توسط وزارتین کشور ، کار و امور اجتماعی و سازمان تبلیغات اسلامی تهیه وبه تصویب هیأت وزیران برسد .

ماده ۱۳۱ – در اجرای اصل بیست و ششم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و به منظور حفظ حقوق و منافع مـشروع و قانونی و بهبود وضع اقتصادی کارگران وکارفرمایان ، که خود متضمن حفظ منافع جامعه باشد ، کارگران مشمول قانون کار وکارفرمایان یک حرفه یا صنعت می توانند مبادرت به تشکیل انجمن های صنفی نمایند.

تبصره ۱– به منظور هماهنگی در انجام امور محوله و قانونی ، انجمن های صنفی مـی تواننـد نـسبت بـه تـشکیل کـانون انجمنهای صنفی در استان و کانون عالی انجمنهای صنفی درکل کشور اقدام نمایند.

تبصره ۲– کلیه انجمن های صنفی و کانونهای مربوطه به هنگام تشکیل موظف به تنظیم اساسـنامه بـا رعایـت مقـررات قانونی و طرح و تصویب آن در مجمع عمومی و تسلیم به وزارت کار وامورااجتماعی جهت ثبت نام می باشند .

تبصره ۳ – کلیه نمایندگان کارفرمایان ایران در شورای عالی کار ، شورای عالی تامین اجتماعی ، شورای عالی حفاظت فنی و بهداشت کار ، کنفرانس بین المللی کارونظائرآن توسط کانون عالی انجمن صنفی کارفرمایان ، درصورت تشکیل ، انتخاب ودرغیر ان صورت توسط وزیر کار وامورااجتماعی معرفی خواهند شد .

تبصره ۴ – کارگران یک واحد ، فقط می توانند یکی از سه مورد شورای اسلامی کار ، انجمن صنفی یا نماینـده کـارگران را داشته باشند.

تبصره ۵– آئین نامه چگونگی تشکیل ، حدود وظایف و اختیارات و نحوه عملکرد انجمن های صنفی و کانونهای مربوطـه ، حداکثر ظرف مدت یکماه از تاریخ تصویب این قانون ، توسط شورای عالی کار تهیه وبه تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۶ – آئین نامه نحوه انتخابات نمایندگان مذکور در تبصره ۳ این ماده ظرف یک ماه پس از تـصویب ایـن قـانون بـه تصویب وزیر کارو امور اجتماعی خواهد رسید.

ماده ۱۳۲ – به منظور نظارت و مشارکت در اجرای اصل سی و یکم قانون اساسـی جمهـوری اسـلامی ایـران و همچنـین براساس مفاد مربوطه در اصل چهل و سوم قانون اساسی کارگران واحدهای تولیدی ،صنفی ، صنعتی، خدماتی و کـشاورزی که مشمول قانون کار باشند ، می توانند نسبت به ایجاد شرکتهای تعاونی مسکن اقدام نمایند.

تبصره -شرکتهای تعاونی مسکن کارگران هر استان می توانند نسبت به ایجاد کانون هماهنگی شرکتهای تعـاونی مـسکن کارگران استان اقدام نمایند و کانونهای هماهنگی تعاونیهای مسکن کارگران استانها می توانند نسبت بـه تـشکیل کـانون عالی هماهنگی تعاونیهای مسکن کارگران کشور (اتحادیه مرکزی تعاونیهای مسکن کارگران _ اسکان) اقدام نمایند.

وزارتخانه های کار و امور اجتماعی ،مسکن وشهرسازی وامورااقتصادی ودارائی موظف به همکاری با اتحادیه اسکان بوده و اساسنامه شرکتهای مذکور توسط وزارت کار و امور اجتماعی به ثبت خواهد رسید .

ماده۱۳۳ – به منظور نظارت و مشارکت در اجرای مفاد مربوط به توزیع و مصرف در اصول چهل و سوم وچهل و چهارم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ، کارگران واحدهای تولیدی، صنفی، صنعتی ، خدماتی ویا کشاورزی که مشمول قانون کار باشند، می توانند نسبت به ایجاد شرکتهای تعاونی مصرف(توزیع) کارگری اقدام نمایند .

تبصره – شرکتهای تعاونی مصرف (توزیع) کارگران می توانند نسبت به تأسیس کانون هماهنگی شرکتهای تعاونی مصرف کارگران استان اقدام نمایند و کانونهای هماهنگی تعاونیهای مصرف(توزیع) کارگران استانها می توانند نسبت به تشکیل کانون عالی هماهنگی تعاونیهای مصرف کارگران {اتحادیه مرکزی تعاونیهای مصرف (توزیع)کارگران –امکان}اقدام نمایند.

وزارتخانه های کار و امور اجتماعی و بازرگانی و همچنین وزارتخانه های صنعتی موظف هستند تا همکاریهای لازم را با اتحادیه امکان بعمل آورند و اساسنامه شرکتهای تعاونی مذکور توسط وزارت کار و امور اجتماعی به ثبت خواهد رسید.

ماده ۱۳۴– به منظور بررسی و پیگیری مسائل و مشکلات صنفی و اجتماعی و حسن اجرای آن قسمت از مفاد اصل بیست و نهم قانون اساسی که متضمن حفظ حقوق و تأمین منافع و بهره مندی از خدمات بهداشتی، درمانی ومراقبتهای پزشکی می باشد، کارگران و مدیران بازنشسته می توانند به طور مجزا نسبت به تاسیس کانونهای کارگران و مدیران بازنشسته شهرستانها واستانها اقدام نمایند.

تبصره ۱– کانونهای کارگران و مدیران بازنشسته استانها می توانند نسبت به تاسیس کانونهای عالی کارگران و مدیران بازنشسته کشور اقدام نمایند.

تبصره ۲– وزارتخانه های کاروامورااجتماعی و بهداشت، درمان وآموزش پزشکی وسازمان تامین اجتماعی موظف به همکاری باکانونهای عالی کارگران ومدیران بازنشسته کشورمی باشند.

ماده ۱۳۵– به منظور ایجاد وحدت روش وهماهنگی درا مور و تبادل نظر در چگونگی اجرای وظایف و اختیارات، شوراهای اسلامی کار می توانند نسبت به تشکیل کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کاردر استان و کانون عالی هماهنگی شوراهای اسلامی کار در کل کشور اقدام نمایند.

تبصره – آئین نامه چگونگی تشکیل ،حدود وظائف و اختیارات و نحوه عملکرد کانونهای شوراهای اسلامی کار موضوع این ماده باید توسط وزارتین کشور و کار و امور اجتماعی وسازمان تبلیغات اسلامی تهیه وبه تصویب هیأت وزیران برسد.

ماده ۱۳۶– کلیه نمایندگان رسمی کارگران جمهوری اسلامی ایران در سازمان جهانی کار،هیاتهای تشخیص، هیاتهای حل اختلاف ،شورای عالی تامین اجتماعی ،شورای عالی حفاظت فنی ونظائر آن ، حسب مورد توسط کانون عالی شوراهای اسلامی کار ، کانون عالی انجمنهای صنفی کارگران ویا مجمع نمایندگان کارگران انتخاب خواهند شد.

تبصره ۱–آئین نامه اجرائی این ماده با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۲– درصورتی که تشکل های عالی کارگری وکارفرمایی موضوع این فصل ایجاد نشده باشد،وزیر کار واموراجتماعی می تواند نسبت به انتخاب نمایندگان مزبور در مجامع، شوراها و هیاتهای عالی اقدام نماید.

ماده ۱۳۷– به منظور ایجاد هماهنگی و حسن انجام وظائف مربوطه، تشکل های کار فرمایی و کارگری موضوع این فصل از قانون می توانند بطور مجزا نسبت به ایجاد تشکیلات مرکزی اقدام نمایند.

تبصره– آئین نامه های انتخابات شورای مرکزی و اساسنامه تشکیلات مرکزی کارفرمایان و همچنین کارگران، جداگانه توسط کمیسیونی مرکب از نمایندگان شورای عالی کار ، وزارت کشور و وزارت کار واموراجتماعی تهیه وبه تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۳۸– مقام ولایت فقیه درصورت مصلحت می توانند در هریک ازتشکلات مذکور نماینده داشته باشند.